

Tisdagen den 20 januari

Kl. 15.00

Förhandlingarna leddes av tredje vice talmannen.

1 § Justerades protokollet för den 12 innevarande månad.

2 § Proposition 1986/87:100 med förslag till statsbudget för budgetåret 1987/88 hänvisades till utskott enligt följande:

Statsbudget för budgetåret 1987/88	Finansutskottet
Bil. 1 Finansplanen	Finansutskottet
Bil. 2 Gemensamma frågor	Finansutskottet
med undantag för punkterna	
1 Regelförenkling och delegering	Konstitutions- utskottet
3 Statliga förnyelsefonder,	
4 Medbestämmandefrågor vid beredningen av regeringsärenden,	
5 Jämställdhet i statsförvaltningen,	
6 Den nordiska utbytestjänstgöringen	Arbetsmarknads- utskottet
Bil. 3 Kungl. hov- och slottsstaterna	Konstitutions- utskottet
Bil. 4 Justitiedepartementet	Justitieutskottet
med undantag för punkterna	
G 2 Datainspektionen	Konstitutions- utskottet
G 5 Bokföringsnämnden	Lagutskottet
H 4-5 Stöd till politiska partier - Allmänna val	Konstitutions- utskottet
Bil. 5 Utrikesdepartementet	Utrikesutskottet
med undantag för punkterna	
B 6-7 Organisationer för internationell handel och råvarusamarbete m. m. - Internationell rå- varulagring	Näringsutskottet
E 1-3 och 7 Kommerskollegium - Exportkre- ditnämnden, täckande av vissa utgifter för ska- deersättningar,	
Forskningssamarbete med europeiska gemen- skaperna	Näringsutskottet

Bil. 6	Försvarsdepartementet	Försvarsutskottet
Bil. 7	Socialdepartementet	Socialutskottet
	med undantag för	
	Litt. B Administration av socialförsäkring m. m.	Socialförsäkrings- utskottet
	punkterna	
	C 2-3 Bidrag till föräldraförsäkringen - Vård- bidrag för handikappade barn och	
	C 5 Barnpensioner	Socialförsäkrings- utskottet
	Litt. D Försäkring vid sjukdom, handikapp och ålderdom	Socialförsäkrings- utskottet
Bil. 8	Kommunikationsdepartementet	Trafikutskottet
Bil. 9	Finansdepartementet	Finansutskottet
	med undantag för punkterna	
	B 1-2 Riksskatteverket - Regional och lokal skatteförvaltning	
	B 4-6 Stämpelomkostnader - Ersättning till postverket m. fl. för bestyret med skatteuppbörd m. m.	Skatteutskottet
	B 3 Kronofogdemyndigheterna	Lagutskottet
	C 1 Marknadsdomstolen och	
	C 4-5 Konsumentverket - Allmänna reklama- tionsnämnden	Lagutskottet
	C 2-3 Näringsfrihetsombudsmannen - Statens pris- och kartellnämnd	Näringsutskottet
	D 4-7 Tullverket	Skatteutskottet
	D 10-11 Bankinspektionen - Försäkringsin- spektionen	Näringsutskottet
	F 1-4 Bidrag till vissa internationella byråer och organisationer m. m. - Exportkreditbidrag	Skatteutskottet
Bil. 10	Utbildningsdepartementet	Utbildnings- utskottet
	med undantag för	
	Litt. E Studiestöd m. m.	Socialförsäkrings- utskottet
	Litt. F Kulturverksamhet m. m.	Kulturutskottet
	punkterna	
	G 1-5 Statens biografbyrå - Arkivet för ljud och bild: Insamlingsverksamhet m. m.	
	G 9 Stöd till kulturtidskrifter	
	G 12-23 Litteraturstöd - Sändningar av Fin- ländska televisionsprogram	
	Avsnittet Sveriges Radio m. m. (s. 485-505) ...	Kulturutskottet
	G 6-8 Presstödsnämnden - Lån till dagspressen	
	G 10-11 Stöd till radio- och kassettidningar -	

	Bidrag till Stiftelsen för lättläst nyhetsinfor- mation.....	Konstitutions- utskottet
	Litt. H Internationellt-kulturellt samarbete ...	Kulturutskottet
Bil. 11	Jordbruksdepartementet med undantag för Litt. H Ungdomsorganisationer m. m.	Jordbruksutskottet
Bil. 12	Litt. I Idrott, rekreation och turism.....	Kulturutskottet
	Arbetsmarknadsdepartementet.....	Arbetsmarknads- utskottet
	med undantag för avsnittet om framtida bildskärmar och tillsynen av arbetsmiljön (s. 107–115) punkterna C 1–2 Arbetsmiljö – Tillsyn och forskning – Arbetarskyddsstyrelsen: Anskaffning av veten- skaplig apparatur	Socialutskottet
	Litt. D Invandring m. m.	Socialförsäkrings- utskottet
Bil. 13	Bostadsdepartementet	Bostadsutskottet
Bil. 14	Industridepartementet	Näringsutskottet
	med undantag för Litt. C Regional utveckling	Arbetsmarknads- utskottet
Bil. 15	Civildepartementet	Finansutskottet
	med undantag för Litt. D Statlig personalpolitik m. m.	Arbetsmarknads- utskottet
	Litt. E Länsstyrelserna m. m.	Bostadsutskottet
	Litt. F Kyrkliga ändamål	Kulturutskottet
	Litt. G Övriga ändamål	Arbetsmarknads- utskottet
Bil. 16	Miljö- och energidepartementet	Jordbruksutskottet
	med undantag för Litt. C Energi	Näringsutskottet
Bil. 17	Riksdagen och dess myndigheter m. m.	Konstitutions- utskottet
	med undantag för punkterna B 1–2 Riksgäldskontoret B 4 Riksdagens revisorer och deras kansli	Finansutskottet
Bil. 18	Räntor på statsskulden m. m.	Finansutskottet
Bil. 19	Oförutsedda utgifter	Finansutskottet
Bil. 20	Beredskapsbudget för totalförsvarets civila del	Försvarsutskottet

3 § Anmäldes och bordlades

Skrivelse

1986/87:73 Meddelande om kommande förslag till lagstiftning om ändrade regler för utnyttjande av förlustavdrag i vissa fall

Meddelades att följande interpellationer framställdes

den 16 januari

1986/87:144 av *Rosa Östh* (c) till kommunikationsministern om reglerna för sjötransport av miljöfarligt gods, m. m.:

På kvällen den 21 december gick oljetankern Thuntank 5 på grund i Gävlebukten. Fartyget var lastat med 5 000 ton eldningsolja. Vid grundstötningen skadades förskeppet så att olja läckte ut.

Vid olyckstillfället rådde en vindstyrka på 30 m/sek, vilket i förening med stark kyla gjorde att risken för nedisning var stor. Snödrev ledde dessutom till kraftigt nedsatt sikt.

Området i fråga är erkänt svårnavigerat, men på grund av indragningar i lotsverksamheten råder inte längre något lotstvång på den plats där grundstötningen skedde.

De tekniska framstegen med ett högt utvecklat radarsystem m. m. har inneburit att tidigare regler som ansetts förenliga med ett gott "sjömansskap" inte längre gäller. Vid svåra väderleksförhållanden, som de som rådde vid olyckstillfället, är det emellertid ett känt faktum att inte heller moderna tekniska hjälpmedel fungerar på ett betryggande sätt.

De yttre omständigheterna gjorde att bärgningsarbetet blev ytterst svårt och risken för en stor naturkatastrof var uppenbar. Hur stora skador den utsläppta oljan medför kan man ännu inte veta.

Det har nu uppgetts att någon sjöförklaring inte kommer att äga rum. Beslut om att inte begära sjöförklaring har fattats med hänvisning till att försäkring anses täcka uppkomna skador. Via massmedia har meddelats att sjöfartsverket skall utreda olyckan.

Det synnerligen stora miljöhot som olyckan utgjorde, liksom omständigheterna kring olyckan gör att en sjöförklaring skulle haft ett stort allmänt intresse.

Jag vill fråga kommunikationsministern:

Kommer ansvarsfrågan att lyftas fram i den aviserade utredningen?

Har regeringen på grund av hittills kända fakta funnit anledning att se över nu gällande regler för sjötransporter av miljöfarligt gods?

Påverkar den inträffade händelsen planerna på ytterligare indragningar av lotsverksamheten?

den 19 januari

1986/87:145 av *Hadar Cars* (fp) till miljö- och energiministern om ökad användning av flis för uppvärmning:

Sedan årets första dag brinner det i Skånes Skogsägares stora flislager utanför Hässleholm. I dag, den 19 januari, är elden under kontroll men ännu många dagar kommer det att pyra i det som finns kvar av flislagret.

Branden förorsakades av självantändning. Det är en risk i all flislagring, men riskerna ökar med lagringstidens längd.

Varför kom flislagret att växa och bli liggande oanvänt under så lång tid att riskerna för självantändning ökade?

Orsaken är främst att Skånes Skogsägare denna säsong inte fått avsättning för sin flisproduktion i samma utsträckning som förr. Tidigare är köptes stora kvantiteter flis av bl. a. Ängelholms Energiverk. Men i år har leveranserna uteblivit. Ängelholms Energiverk tillhör nämligen den grupp av energiverk som mottagit statligt stöd för att uppföra eldningsanläggningar för fasta bränslen. Förutsättningen för detta stöd var och är att anläggningen efter en viss tid eldas med torv. Därför tvingades Ängelholms Energiverk i år att övergå från flis till torv trots att det – enligt vad energiverkschefen Bernt Sandberg sagt mig – varit billigare att elda med flis.

Energiverken i Hässleholm, Ljungby, Osby och Älmhult har av samma skäl under innevarande bränslesäsong tvingats begränsa sin användning av flis till förmån för torv.

Liksom Skånes Skogsägare har flisproducenter i hela landet kommit att drabbas hårt av de bestämmelser som knöts till det statliga stödet för uppförande av pannor för eldning med fasta bränslen.

Stödet infördes därför att statsmakterna ville stimulera användningen av inhemska bränslen. Orsakerna till att det knöts till torv var att många i början av 1980-talet fruktade att en ökad användning av flis som bränsle skulle försvåra för skogsindustrin att få de skogsråvaror den behövde. Erfarenheterna från tiden därefter har emellertid visat att farhågorna var kraftigt överdrivna. Vid en rationell skogsavverkning utvinns man också flis som inte lämpar sig för andra ändamål än för uppvärmning. Såväl skogsägare som många andra företagare har därför satsat på att utveckla en produktion av bränsleflis.

Det är dessa tillverkare som nu hotas av de bestämmelser som gäller för de kommuner som fått statligt stöd för att uppföra eldningsanläggningar för fasta bränslen. Visserligen har torvproduktionen genom detta stöd fått en skjuts framåt. Men det är synd om detta får negativa konsekvenser för alla de företag, därav många mindre, som etablerat sig som leverantörer av bränsleflis. Ändå är det detta som just nu sker.

Långsiktigt vore det olyckligt om flismarknaden på grund av stelbenta bestämmelser skulle skadas allvarligt. Vi bör i ökande utsträckning ta väl vara på våra inhemska bränslen – såväl flis som torv.

Med anledning av vad jag här anfört vill jag till statsrådet Dahl framställa följande frågor:

1. Hur har kraven på torv som bränsle i de fastbränsleanläggningar som uppförts med statligt stöd påverkat marknaden för bränsleflis?
2. Avser statsrådet ta initiativ i syfte att underlätta en ökad användning av bränsleflis för uppvärmningsändamål?

1986/87:146 av *Jörn Svensson* (vpk) till statsrådet *Bengt Göransson* om privata skolor knutna till sekten Livets ord:

Señan någon tid förs en offentlig debatt om privata skolor. De olika politiska partierna visar naturligt nog skiftande attityder till frågan huruvida

sådana bör tillåtas och i vilken utsträckning. Dock torde det helt oavsett detta råda bred enighet i ett bestämt avseende: Undervisning skall ha som grund en demokratisk och humanistisk människo- och samhällssyn, sådan denna kommit till uttryck i skolpolitikens riktlinjer.

Beträffande vissa av de intressen som i dag är verksamma för att skapa privata skolor kan man ifrågasätta om den tilltänkta undervisningen stämmer med denna grundläggande syn. Särskilt synes detta gälla de intressen som är knutna till sekten Livets ord. En granskning av den föreställningsvärld och det läromaterial som är aktuell i sektens "undervisning" ger entydigt intrycket att det är grovt olämpligt och stridande mot skolväsendets intentioner. Några exempel härpå:

I ett material, betitlat Trons rötter, utmålas sjukdomar – mässling, vattkoppor, m. m. – som uttryck för djävulens makt. I undervisningssyfte skall barnen spela upp en scen, där djävulen i form av postpaket söker pracka på dem olika sjukdomar. Med trons hjälp avvisas djävulen och därmed sjukdomen. Hela synsättet ger, förutom den mot all beprövad vetenskap stridande faktiska beskrivningen av vad sjukdom är, en koppling mellan ondska och fysisk sjukdom, ägnad att skapa rädsla hos barnen kopplad med aggressivitet mot sjuka människor. Än grövre är när ting som tandproteser och kryckor utmålas som redskap besläktade med djävulsmakten.

I en annan del av materialet beskrivs hur man kan arrangera en tävling bland barnen, där de med ett svärd av papp, försett med häftstift i spetsen, skall kasta till måls på en bild av djävulen själv. Träffar på skilda ställen av djävulfiguren belönas med växlande antal poäng.

Utifrån ett bildspråk i ett av Pauli brev konstruerar man vidare ett undervisningsavsnitt, där barnen med hjälp av en stor kniv – gärna en s. k. machete – skall klyva äpplen som man kastat upp i luften. Scenen påstås skola illustrera skärpan i Guds ord, äpplena är olika synder, t. ex. olydnad. Bortsett från att frågan om auktoritet och lydnad är av vida mer mångtydigt slag, är det hela en uppenbart befängd metod att undervisa om det kristna ordet. Även i detta avsnitt återkommer sjukdom och svaghet som uttryck för den djävulsmakt som vi kan bekämpa med Andens svärd.

Att barnen skall undervisas genom att imitera ett djuroffer tillhör också den bisarra föreställningsvärld som präglar Livets ord och dess uppfattning om skolans ändamål. Barnen skall sticka ett lamm – ett mjukdjur – i magen och utgjuta dess blod – bärsaft eller annan rödaktig vätska. Förutom den barbariska association själva handlingen måste väcka hos eleverna, utgör det hela en grotesk förvrängning av vad som är den kristna trons väsen.

Hela det nämnda materialet är överfyllt av likartade inslag. Barnen skall imitera Jesu gisslande, de skall läsa löjligen berättelser i Westernmiljö om Gospel Bill och hans undergörande verksamhet bland bovar och enfaldiga indianer. Till de grövsta avsnitten hör beskrivningen av vilka som är hemfallna åt helvetet – dit hör mördare, horor, horkarlar, avgudadyrkare, dvs. de som tillber andra gudar än Livets ords Gud, samt homosexuella.

Bilden är fullständigt klar. Förutom att denna typ av undervisning är präglad av en auktoritär och närmast sadomasochistisk anda, är den direkt stridande mot grundläggande demokratiska ideal och mot den människosyn som det är skolans uppgift att befrämja. Att den därutöver utgör en

förfalskning av den kristna trons innersta budskap är tydligt nog för både troende och icke-troende betraktare.

Mot bakgrund av det anförda vill jag ställa följande frågor till statsrådet:

1. Kan skolundervisning med det innehåll som här beskrivs anses förenlig med det svenska skolväsendets grundvärderingar och mål?
2. Ämnar regeringen lämna tillstånd till upprättande av skolor på den grund som Livets ord representerar?

den 20 januari

1986/87:147 av *Jörn Svensson* (vpk) till jordbruksministern om jordbrukspolitiken:

Sveriges jordbruk är uppbyggt på ett politiskt styrt och organiserat system. Detta system har sin historiska bakgrund såväl som sina aktuella förutsättningar. För systemet har på de senaste åren en rad nya skäl kommit i förgrunden.

Kraven på en ny livsmedelspolitik, som tar hänsyn till kvalitet, minskad kemikalieanvändning, ekologiska och hälsopolitiska mål, minskad sårbarhet och större regional självförsörjning, skärps. Detta är uttryck för en stark och växande social medvetenhet. Det speglar en insikt om att livsmedelspolitik i bred mening inte kan underkastas marknadsförhållanden präglade av ohämmad kemikalieanvändning, ohämmad och okontrollerad import samt en monopolistisk och multinationell livsmedelsindustris intressen. Det som i dag styr "världsmarknaden" för livsmedel är ett system av manipulationer och spekulativa beteenden framkallade av mäktiga multinationella intressegrupper.

En anpassning till en marknad av detta slag är inte bara en parodi på frihandel. Den står i klar motsättning till behovet av sundare former för växtodling och djurhållning, liksom till behovet av rena livsmedel. Anpassningen skulle medföra ökad sårbarhet och få omfattande regionalpolitiska verkningar.

Inom t. ex. EG-länderna dominerar på politiskt ledande håll en cynisk hållning till kraven på sundare och renare former av livsmedelsproduktion. Öppnar sig Sverige för en omfattande import av jordbruksprodukter, betyder det att man måste ge upp alla strävanden för att åstadkomma en sundare livsmedelspolitik. Norrlandsjordbruket kommer att väsentligen slås ut. Möjligheten att slå in på en ny framtida väg för livsmedelsproduktion och jordbruk i Sverige skulle vara försutten.

Frågan gäller nu vilka linjer den svenska regeringen kommer att följa i frågan. När den svenska riksdagens EFTA-delegation nyligen besökte Genève, lät en ledande talesman för GATT förstå att Sveriges nye jordbruksminister var föremål för stora förhoppningar då det gällde att öppna Sverige för jordbruksvaror från andra länder.

Mot nu beskriven bakgrund vill jag ställa följande frågor till jordbruksministern:

1. Ämnar den svenska regeringen arbeta för ett uppbyggt av jordbruksregleringen?

Prot. 1986/87:56
20 januari 1987

Meddelande om interpellationer

2. Ämnar den svenska regeringen tillåta en väsentligt ökad import av jordbruksprodukter från främst EG-länderna?
3. Är den svenska regeringen beredd att låta arbetet för sundare livsmedel och sundare lantbruksmetoder stå tillbaka till förmån för en anpassning till EG:s och USA:s nivå på livsmedelspolitiken?

1986/87:148 av *Jörn Svensson* (vpk) till statsrådet Anita Gradin om Sveriges EG- och Europapolitik:

Sedan någon tid förs från vissa politiska kretsar en kampanj för en närmare bindning av Sverige till den västeuropeiska ekonomiska gemenskapen. Detta är en spegling av flera olika tendenser och intressen.

Några viktiga sådana är

- a) transnationaliseringen av kapital och uppstyckningen av arbetsprocesserna, vilket skärper behovet av rörlighet för produktionsfaktorerna,
- b) olika besvärande avsättningsproblem i EG-staterna till följd av svagheter och obalanser i de nationella ekonomierna,
- c) det internationella livsmedelskapitalets strävan att bryta ner och behärska nationella marknader för livsmedel,
- d) den dubbeltydiga önskan från EG:s sida att dels hävda ett relativt oberoende gentemot USA, dels inordna fler europeiska länder i sin ekonomiska och säkerhetspolitiska sfär.

Strävan att binda Sverige vid EG har sin självklara agentur på svensk botten i bl. a. moderata samlingspartiet och folkpartiet. Det förstnämnda partiets ungdomsförbund används i den yttre propagandan som spjutspets, i det att man där kräver direkt svensk anslutning.

Vad som är mera anmärkningsvärt är det intryck som skapas genom olika uttalanden och kontakter, vilka utgår från ansvariga talesmän på regeringssidan.

Vid besök av riksdagens EFTA-delegation hos GATT i Genève nyligen uttryckte ledande företrädare för GATT sin tillfredsställelse över att den tidigare utrikeshandelsministern i Sverige nu blivit jordbruksminister – något som väckt förväntan om "liberalisering" av den svenska jordbrukspolitiken.

I ett pressmeddelande från UD ifrågasätter statssekreteraren Åberg – på ett något säregt sätt – om svenskar inser det enkla förhållandet att så stor del av exporten går till Västeuropa. Sverige måste arbeta aktivt för en gemensam europamarknad – varmed Åberg menar den västeuropeiska marknaden. Åberg polemiserar mot dem som visat tveksamhet till integrationsarbetet – vilket är en polemik bl. a. mot riksdagens fastlagda jordbrukspolitik och mot socialdemokratiska jordbrukspolitiker. Åberg uttalar också att vi måste visa vad han kallar "flexibilitet" och "öppenhet" inför förändringar för att inte bli lämnade "på efterkälken". Flexibilitetsresonemanget är i uttalandet placerat så att det bildar en varning mot att hålla på svenska miljö- och arbetarskydds-mål. Vi måste bryta upp från vad Åberg benämner "invanda svenska föreställningar".

Givetvis är det nödvändigt att Sverige aktivt förhåller sig till ekonomiska förhållanden och förändringar i omvärlden. Givetvis måste Sverige ha ett

ordnat förhållande till den alltmer integrerade västeuropeiska gemenskapen.

Men det är frågan *hur* detta förhållande framöver skall ordnas. Det är fråga om vilka positioner Sverige skall ange som *utgångsläge* för resonemang med EG. Det är fråga om att svensk EG-politik skall formos med hänsyn till att Europa är större än EG och att Sverige också har intressen utanför Europa att ta hänsyn till. Det är slutligen en fråga om *vilka signaler* man genom olika offentliga uttalanden ger EG:s politiker om Sveriges hållning.

Här är plats för kritik av bl. a. statssekreterare Åbergs uttalande. De frågor som automatiskt uppstår är bl. a. följande:

Vad får EG:s ansvariga för intryck, om det inom det moderata partiet drivs en propaganda, som kan uppfattas som att anslutning verkligen är en reell möjlighet?

Hur påverkar det Sveriges förhandlingsposition, om det från början givits intrycket, att vi – i strid med vår nuvarande i riksdagen brett förankrade jordbrukspolitik – i avsevärd mån kommer att öppna oss för EG:s jordbruksexport?

Hur uppfattas det i EG:s ledningsorgan, att en statssekreterare mer eller mindre polemiserar mot riksdagsmajoritet och politisk opinion i Sverige till förmån för en "flexiblare" attityd?

Hur skall Sverige hävda sina krav inom miljöpolitik, konsumentskydd och arbetsmiljö, om officiella talesmän över huvud inte preciserar några minimipositioner vis à vis EG i dessa stycken?

Den bedömning som ligger nära till hands är att EG här kan få signaler, som varken är gynnsamma för den svenska förhandlingspositionen eller står i överensstämmelse med den politiska opinionen i landet.

Från nu nämnda utgångspunkt vill jag fråga statsrådet Gradin:

Vilken är egentligen Sveriges EG- och Europapolitik?

1986/87:149 av *Viola Claesson* (vpk) till kommunikationsministern om anpassningen av svenska trafik- och transportbestämmelser till EG-ländernas, m. m.:

Exportkapitalet och Sveriges exportberoende har till stor del styrt samhällsutvecklingen. Trafik- och transportstrukturen har formats på bilindustrins villkor. Tung landsvägstrafik liksom privatbilism gynnas på bekostnad av kollektiv- och järnvägstrafik, kustsjöfart samt miljö och hushållning med energi. Den regionala obalansen och orättvisorna, storstadskoncentrationen i kombination med avfolkning av hela bygder, kan aldrig förändras med nuvarande regeringspolitik.

Starka krafter arbetar nu för "landsvägens frihet" i Västeuropa. Via Europeiska gemenskapen, EG, hoppas man att parollerna om "harmonisering" och "liberalisering" och en stark press på de länder som står utanför EG skall leda till uppluckringar i lagar och regelsystem som gynnar ett fritt flöde av varor, människor och kapital. Så uttrycks även den filosofi som inspirerat den västeuropeiska gruppen Roundtable of Industrialists att lansera projekt som Scandinavian Link. Internationella vägtransportunionen, IRU, är en annan grupp som har stora förhoppningar om att länder som Sverige totalt skall inlemmas i denna politik.

Några röster från den debatt som förs inom ett toppskikt av internationella förhandlare och västeuropäentusiaster för bl. a. "landsvägens frihet" är intressanta och belysande att återge. Under våren 1985 reste Sveriges finansminister till OECD:s ministermöte för att propagera för de ScanLink-idéer som framförts av Gyllenhammar m. fl. Kanslichefen på kommunikationsdepartementet, Ragne Wiberg, som gjort översättningen av och själv skrivit ett kapitel i Industriförbundets nyutkomna bok om EG:s transportpolitik, betraktar de nya tongångarna från Västeuropa som enbart positiva. Han säger: "Det som händer inom EG, på nästan alla områden, är så viktigt för Sverige att vi inte kan skapa lagar och regler som allt för mycket skiljer sig från vad som gäller inom EG. Lite tillspetsat skulle man kunna säga att varje förslag från regeringen borde innehålla en passus om vad EG anser i just den frågan."

Transportarbetareförbundet är inte lika förtjust över den s. k. liberaliseringen. Förbundsordföranden, Johnny Grönberg, hävdar att industrin som finns i bakgrunden kommer att bestämma villkoren och att arbetsförhållandena för förarna kommer att behandlas som en liten bisak. Sjöfolket i sin tur talar om att Sverige håller på att baxas in i EG och varnar för den utvecklingen och dess följder.

Sverige står utanför EG. EG:s inriktning strider mot vårt lands neutralitetspolitik. I Sverige framträder den politiska högern med öppna krav på fastare bindningar till EG. I debatten på den nordiska nivån framträder en dansk politiker och uttalar sitt stöd för att "Norge och Sverige är på väg mot ett EG-medlemskap"; Sven Helsing (V) anser i tidskriften Nordisk Kontakt att ett medlemskap visserligen "kostar i suveränitet", men att det reellt ändå ger fördelar för respektive land.

Svenska parlamentariker har anledning att ställa frågor om hur djupt rotade dessa tankegångar är inom regeringskretsar och departement. Ur rättvisesynpunkt och för den regionala balansen innebär den västeuropeiska bilindustrins och övriga mäktiga transportintressenters påverkan på kommunikationerna en ödesdiger utveckling för flertalet medborgare i Sverige.

Alla förhoppningar om en miljövänligare och energisnålare kommunikationssektor saboteras dessutom och storstadskoncentrationen fortsätter.

Mot bakgrund av ovan beskrivna förhållanden vill jag fråga kommunikationsministern:

1. Hur bemöter regeringen de krav som framförs av bl. a. IRU om teknisk kvalitet på fordonen, samma arbetstider inom hela EG och övriga Västeuropa samt "landsvägens frihet"?
2. Hur långt är regeringen beredd att gå för att anpassa Sveriges lagstiftning på trafik- och transportområdet till EG?
3. Vilka närmanden i detta avseende har redan gjorts, resp. är på gång, från regeringens sida?
4. Anser kommunikationsministern att det är förenligt med olika miljöuttalanden etc. som gjorts av regering och riksdag, att underlätta ytterligare expansion av tung landsvägstrafik?

1986/87:150 av *Hans Petersson* i Hallstahammar (vpk) till industriministern om anpassningen till EG-ländernas bestämmelser om säkerhetskontroll av produkter:

Prot. 1986/87:56
20 januari 1987

Meddelande om frågor

Diskussionen om ett närmande till EG i olika avseenden är nu i full gång. Tidigare har främst moderaterna drivit frågan om en närmare anknytning till EG. Under senare tid har dock märkts ett ökat intresse från regeringens sida att genomföra en "harmonisering" med EG i olika avseenden.

Som exempel kan nämnas den statliga utredning som haft till uppgift att anpassa de svenska reglerna för elektriska artiklar till EG-ländernas krav om en fri handel. Utredningen har bl. a. föreslagit att S-märkningen skall slopas.

En sådan "harmonisering" av de svenska bestämmelserna för att underlätta handel med EG kan få allvarliga konsekvenser vad gäller säkerhetskontrollen av produkter, som enligt utredaren föreslås ske i efterhand. S-märkningen har inte tillkommit utan anledning. Den behövs både för konsumenternas skydd och för arbetarskyddet. Ur dessa synpunkter är det olyckligt med en uppluckring av säkerhetsbestämmelserna med hänvisning till att det underlättar handel.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga industriministern:

1. Anser industriministern att det är rimligt att på detta sätt försvaga en säkerhetskontroll därför att det finns sådana påtryckningar från EG?
2. Hur ser industriministern på den allmänna tendens som finns att "harmonisera" olika svenska bestämmelser med EG-ländernas för att på detta sätt undanröja handelshinder?

5 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framställdes

den 15 januari

1986/87:299 av *Gunnar Hökmark* (m) till statsrådet *Lena Hjelm-Wallén* om åtgärder med anledning av vissa anklagelser mot SIDA:s ledning:

Avser statsrådet att vidta någon åtgärd med anledning av de grava anklagelser som har riktats mot SIDA:s verksamhet för att ej följa tryckfrihetsförordningens regler?

den 16 januari

1986/87:300 av *Ingrid Hasselström Nyvall* (fp) till kommunikationsministern om Visby som hemmahamn för Gotlandstrafiken:

Den principöverenskommelse som träffats angående Gotlandstrafiken mellan Transportrådet och Stockholmsrederiet Nordström & Thulin har väckt stor oro speciellt vad gäller fortsatta arbetsmöjligheter för gotlänningarna inom färjetrafiken.

Ca 320 gotlänningar är för sin inkomst beroende av den nuvarande

färjetrafiken. Därtill kommer ca 250 anställda under högsäsongen.

Från Gotland görs bedömningen att om Visby även i fortsättningen fungerar som hemmahamn för färjetrafiken kommer detta att vara gynnsamt för arbetsmöjligheterna för gotlänningar, liksom för lokala leverantörer.

Även ur flera andra aspekter, som lokalfrågor och drifts- och underhållsutbildningen, är det angeläget att Visby får förbli hemmahamn.

I det stora komplexet kring Gotlandstrafiken vill jag därför rikta denna delfråga till kommunikationsministern:

Är statsrådet beredd medverka till att Visby även i fortsättningen blir hemmahamn för Gotlandstrafiken?

den 19 januari

1986/87:301 av *Göte Jonsson* (m) till socialministern om offentliganställda läkares rätt att arbeta som fritidspraktiker:

Enligt uppgifter i massmedia förbereds inom regeringen ett förbud för offentliganställda läkare att arbeta som fritidspraktiker.

Utöver att yrkesförbud inte kan accepteras anser jag att det är direkt ansvarslost att hindra fritidspraktik i ett läge där hälso- och sjukvården dras med generande långa behandlingsskøer. Det strider mot patienternas krav på en god och trygg sjukvård och därmed också mot det mål och de krav som anges i hälso- och sjukvårdslagen. Därför frågar jag:

Avser verkligen socialministern att medverka till ett förbud för offentliganställda läkare att arbeta som fritidspraktiker?

1986/87:302 av *Sten Andersson* i Malmö (m) till justitieministern om ett nytt polishus i Malmö:

Sedan lång tid tillbaka har polisen i Malmö tvingats leva med besvärliga lokalförhållanden. Av och till har det talats om att ett nytt polishus skulle byggas i Malmö. Enligt det nu aktuella budgetförslaget finns emellertid inte något nytt polishus med.

När kan det förväntas att ett nytt polishus kommer att byggas i Malmö?

1986/87:303 av *Sten Andersson* i Malmö (m) till justitieministern om antalet polistjänster enligt budgetförslaget:

I syfte att bekämpa narkotikabrottslighet, ekonomisk brottslighet och våldsbrottslighet skriver justitieministern i budgetförslaget för 1987/88 att sammanlagt 70 nya polistjänster kommer att inrättas.

Innebär detta att antalet poliser ökar med 70?

1986/87:304 av *Karin Ahrland* (fp) till utrikesministern om regeringsåtgärder för att hjälpa viss jugoslavisk medborgare:

En i Sverige bosatt 19-årig jugoslavisk medborgare har vid besök i hemlandet arresterats av rent politiska skäl. Hon är enligt uppgift i dagarna

frigiven men främtagen sitt pass och kan inte lämna landet för att återvända till Sverige.

Prot. 1986/87:56
20 januari 1987

Avser den svenska regeringen att ingripa till hennes hjälp?

Meddelande om frågor

1986/87:305 av *Margareta Persson* (s) till socialministern om ingripanden enligt Lagen om vård av unga (LVU):

I första paragrafen i LVU står det bl. a. "något annat därmed jämförbart beteende". Man menar då att om en ung människas utveckling är i allvarlig fara så skall ingripande kunna ske. I tillämpningsföreskrifterna står att prostitution är exempel på sådant beteende som kan utgöra grund för omhändertagande. I dag vet vi att det finns unga flickor som yrkesmässigt arbetar inom avancerad pornografisk verksamhet i mycket destruktiva miljöer.

Vill statsrådet medverka till att yrkesmässigt arbete inom pornografisk verksamhet jämställs med prostitution vid tillämpningen av LVU?

6 § Kammaren åtskildes kl. 15.01.

In fidem

BERTIL BJÖRNSSON

/Olof Marcusson